

VOKIETIJOS LB VALDYBOS INFORMACIJOS

Informationsblatt der Litauischen Volksgemeinschaft in der Bundesrepublik Deutschland e.V.

Nr. 2 (471)

1994 balandis

Mieli Broliai, Sesės,

Pirmieji krikščionys savo nesvyruojantį tikėjimą išreikšdavo pasisveikinimu: "Kristus prisikėlė!" Kristaus priešai pajėgė žemišką prigimtį priėmusį Dievo Sūnų prikalti prie kryžiaus, bet buvo ir yra bejėgiai išlaikyti jį kape. Jie sugebėjo surasti Judą išdaviką ir papirkti kapą saugojusius kareivius: Sakykite, kad jums bemiegant, atėję jo mokiniai naktį jį pavogė (Mt.28,12-13), tačiau tos priešiškos jėgos nepajėgė sustabdyti apaštalų liudijimo, jog Kristus, laisva valia sutikęs kančią ir mirtį, tikrai prisikėlė ir yra su mumis iki pasaulio pabaigos. (Mt. 28,18 -20)

Įsikūnijusio Dievo Sūnaus 33 metų gyvenimas žemėje, jo kančia, pažeminanti mirtis ant kryžiaus mus suartina su Kristumi, padeda pilniau išgyventi pagrindinę krikščioniško gyvenimo tiesą, kad jo gyvenimo kelias yra kiekvieno mūsų kelias - nuo gimimo iki pomirtinio išaukštėjimo: "Dabar aš džiaugiuos savo kentėjimais ir savo kūne papildau ko dar trūksta Kristaus vargams dėl jo kūno, kuris yra Bažnyčia" (1 Kol. 1,24).

Šis gilus įsitikinimas, kad Kristus savo kančia įprasmino mūsų gyvenimo kančias, savo mirtimi įveikė mirtį ir prisikėlimu kiekvienam į jį tikinčiam užtikrino prisikėlimą, velykinį Kristaus triumfą daro sykiu ir mūsų asmeniniu triumfu. Kas gali būti mums brangesnio, kas gali mummyse sužadinti didesnę džiaugsmą, kaip žinojimas, pagrįstas paties Dievo užtikrinimu, kad ir mes vieną dieną prisikelsime garbingam ir amžinam gyvenimui, kaip Velykų rytą prisikėlė Kristus. "Aš esu prisikėlimas ir gyvenimas, kas tiki mane, tas turi amžiną gyvenimą, ir aš jį prikelsiu paskutinąją dieną." (Jn. 11,25; 6,54)

Be asmeninio džiaugsmo mes išgyvename ir visos mūsų tautos dvasinio-moralinio ir socialinio prisikėlimo viltį. Lietuvių tauta, kaip ir kiekvienas mūsų, eina Kristaus pramintu kryžiaus keliu. Tauta vargsta ir kenčia, bet nepraranda vilties, nes žino, kad po Didžiosios savaitės visuomet išaušta džiugus Velykų rytas.

Savo apsilankymo Lietuvoje metu šv.Tėvas kalbėjo: "Kaip taikos ir vilties piligrimas ateinu skelbti tikėjimo į mūsų prisikėlimą. (...) Gerai žinau, kad atvykstu pas jus tokiu metu, kai Lietuvos visuomenė ieško šviesos savo garbingoje praeityje, tikėjimo kupinoje istorijoje, ir po ilgo kančios, išbandymų ir kankinystės laikotarpio stengiasi drąsiai žengti į priekį."

Velykinis džiaugsmas, išplaukiąs iš mūsų gilaus tikėjimo į darbo ir kančios prasmę Kristuje bei garbingą prisikėlimą, tepaliečia visą mūsų gyvenimą. Džiaugsmas yra lygiai užkrečiantis kaip ir liūdesys. Jei mūsų džiaugsmas bus nuoširdus, paeinąs iš gilaus tikėjimo savo asmenine ir tautos šviesesne ateitimi, jį pajus ir nuliūdime bei beviltiškume gyvenimo prasmės nematą mūsų broliai ir sesės.

Džiugaus velykinio aleliuja linkiu visiems išėivijoje ir tėvynėje.

Priėmimas Lietuvos ambasadoje Nepriklausomybės šventės proga

Vasario 16 Schleswig-Holsteino atstovybėje Lietuvos ambasadorius Vokietijoje surengė priėmimą Lietuvos Nepriklausomybės šventei atžymėti. Priėmime dalyvavo diplomatinio korpuso Bonnoje dekanas Lajos Kada, įvairaus rango diplomatai, politikai, prekybos firmų atstovai, lietuvių išeivijos veikėjai.

Svečiams susirinkus, Lietuvos ambasadorius prof. Zenonas Namavičius visus pasveikino. Savo kalboje jis nušvietė Lietuvos kelią į nepriklausomybę, kritiškai įvertino esamą padėtį ir optimistiškai atsišaukė į ateitį. Jis taip pat pristatė šiose patalpose surengtos parodos autores. Viena jų - grafikė Irena Daukšaitė-Guobienė išstatė nemažai linksmy spalvų grafikos darbų, kurie netrukus patraukė kai kurių svečių dėmesį. Kita menininkė, Lida Kuzmienė, išstatė visą eilę juodosios ir glazūruotos keramikos dirbinių. Į parodos atidarymą neatvyko dailininkė Gražina Didžiūnaitytė, kurios spalvoto stiklo sunkiomis, tačiau švelnių formų vazomis svečiai turėjo progos pasigėrėti. Neatvyko ir skulptorius Stanislovas Kuzma, kurio medžio statulėlės, inkrustuotos mamuto kaulu, domino daugelį lankytojų.

Paroda suteikė šventei malonų estetinį akcentą. Po vaišių ir įdomaus pabendraavimo svečiai skirstėsi namo. Kai kurie lietuviai dar susiėjo ambasadoje pasišnekučiuoti prie puodelio kavos.

MŪSŲ BENDRUOMENĖJE

Centrinis Vasario 16 minėjimas Hüttenfelde

Vasario 16 gimnazija šią dieną švenčia ne tik Lietuvos Nepriklausomybės šventę, bet ir savo vardadienį. Iš tiesų, nereikėjo nieko ypatingo tai gimnazijai nuveikti: teisingas Lietuvos istorijos, neišlesiotos, sovietinės cenzūros nesuluošintos lietuvių literatūros mokymas, lietuvių tautos švenčių šventimas ir, svarbiausia, Vasario 16-osios vardas - štai kas daugiausia nervus gadino sovietinėms tarnyboms. Atrodė juokinga, kai KGB galijotai su įmantriomis gudrybėmis demonstravo savo galybę prieš gimnazijos mokinukus. Dabar atėjo metas, kai šią gimnaziją vardadienio proga gali sveikinti visi, kas nori, gali net atvykti kartu švęsti, ką ir padarė Lietuvių Namų mokytojų grupė. Lietuvių Namai - tai į mūsų gimnaziją panaši mokykla-internatas. Joje mokosi lietuviukai ir lietuvaitės iš buvusios "plačiosios tėvynės". Tų lietuvių tarpe yra daug tremtinių palikuonių, yra net po 1863 metų sukilimo caro ištremtų lietuvių provaikaičių.

Vasario 19 Nepriklausomybės šventė pradėta šv. mišiomis Romuvos pilies salėje, kurias atnašavo lietuvių katalikų sielovados direktorius prelatas A. Bunga, tėvas Konstantinas Gulbinas OFM Cap. ir naujasis gimnazijos kapelionas kun. Gediminas Tamošiūnas. Lietuvių evangelikų pamaldos vyko Hüttenfeldo evangelikų bažnyčioje. Jas laikė kun. Martynas Klumbys.

Toliau vyko minėjimas Hüttenfeldo Piliečių namuose. Gimnazijos direktorius Andrius Šmitas sveikino visus susirinkusius, pristatydamas garbingus svečius, jų tarpe Lietuvos ambasadorių ir jo žmoną, dvasininkijos ir valdžios atstovus. Direktorius glaustai nušvietė gimnazijos nueitą kelią, kuris ilgą laiką, anaiptol, nebuvo rožėmis klotas. Prisiminė jis direktorius ir mokytojus, kurie už menkas algeles, o kartais ir be jų, nenuilstamai, su didžiausiu pasišventimu mokė lietuvių jaunimą. O tas jaunimas, taipgi ne turtuolių tėvų

suvežtas į gimnaziją, pažino ir alkio, ir kitokių nepriteklių. Ir būtų visai neįmanomas buvęs gimnazijos išsilaikymas be pasišventusių rėmėjų darbo. Kaip pavyzdį direktorius paminėjo a.a. kun. Benediktą Sugintą, kuris, atsisakydamas darbo ir uždarbio, visą savo laiką pašventė aukų rinkimui. Jis ėjo kasdien Čikagoje nuo vieno lietuvio prie kito, prašydamas dolerių gimnazijos išlaikymui. Tokių pasišventusių lietuvių buvo daug, yra ir šiandien, juos dėkingai prisimename, už juos meldžiamės. Direktorius dėkojo ir vokiečių vyriausybei už paramą, be kurios taip pat nebūtų įmanoma gimnazijai išsilaikyti. Šiuo metu gimnazijai iškilo ir naujų uždavinių, kurių svarbiausias - padėti Lietuvos mokiniams pasiruošti studijoms Vokietijoje.

Minėjimo dalyvius sveikino Lietuvos ambasadorius prof. Zenonas Namavičius, Vokietijos Vidaus reikalų ministerijos atstovas Dieter Schulze, Lampertheimo miesto tarybos pirmininkas Fritz Götz ir Hüttenfeldo viršaitis Edmund Maul.

Pagrindinis šventės kalbėtojas buvo p. Reinhold Hiller, Parlamento narys ir vokiečių-pabaltiečių parlamentarų grupės pirmininko pavaduotojas. Savo kalboje jis išreiškė nuomonę, jog pagalbos Lietuvai pobūdis turėtų būti ne karitatyvinis, o labiau sveikintina pagalba išmokant patiems sau pagelbėti. Ypatingos reikšmės, jo nuomone, turi pagalba švietimo srityje. Kalbėtojas, pasidžiaugęs po tiek metų iškovota nepriklausomybe, realiai žvelgė į esamus pavojus valstybės viduje ir kaimynystėje. Ar sugebės Lietuvos valstybė tapti demokratiška valstybe, išspręsti ekonomines ir ekologines problemas? Ar, metę žvilgsnį į Žirinovskį, esame tikri, jog Hitlerio-Stalino idėjos jau žlugusios? P. Hiller neužmiršo paminėti ir Karaliaučiaus srities, kimšte prikimštos rusų kariuomenės ir pagrįstai keliančios nerimą Lietuvos vyriausybei. Tačiau kalbėtojas išreiškė tikėjimą Lietuvos ateitimi, tikėjimą, jog pavojaus valandą Vakarai nebusisigręš nuo Lietuvos, o išties jai pagalbos ranką.

Oficialiajai daliai baigiantis, tylos minute buvo pagerbtas ilgametis VLB valdybos pirmininkas Juozas Sabas, miręs gruodžio 26 d. Floridoje, būdamas 65 metų amžiaus.

Po oficialiosios dalies koncertavo gimnazijos dainininkai, orkestras, šokėjai, kanklininkai ir skudutininkai, paruošti mokyt. A. Paltino, M. Šmitienės ir p. R. Nemunienės. Nėra lengva kasmet iš naujo susiformavusioms grupėms paruošti programą, juo labiau, kad atrankos beveik jokios nėra, tačiau visi mokiniai įdeda daug pastangų ir vardadienio proga savo gimnazijai uždirba daug plovimų. VLB valdybos pirmininkas Arminas Lipšys padėjo visiems koncerto dalyviams, ypač vadovams. Vėliau, už poros savaičių, visiems gimnazistams, dalyvavusiems programoje, VLB valdyba atsidėkodama surengė vaišes Romuvos pilies salėje. Mokiniai vaišinosi mėgiamomis picomis bei įvairiais gėrimais.

Iki vėlyvos nakties linksminosi svečiai. Grojo Povilas Petrikaitis iš Wermelskirchen. Grojo labai linksmi, šoko jauni ir seni.

Münchenas

Vasario 20 d. į Lietuvos nepriklausomybės sukakties paminėjimą, vykusį lietuvių parapijos patalpose susirinko nemažai vietinių ir svečių iš Tėvynės, iš Memmingeno ir Stuttgarto. Šv. mišias atnašavo ir pamokslą, skirtą šiai progai, pasakė svečias iš Romos, Lietuvos Marijonų vyriausio vadovo pavaduotojas kun. Vaclovas Aliulis, MIC. Lekciją ir tikinčiųjų maldas skaitė kun. A. Hofmanas iš Freisingo.

Po pamaldų minėjimas buvo tęsiamas, vadovaujant Müncheno apylinkės pirmininkui inž. Robertui Šneideriui.

Pagrindinis šventės kalbėtojas buvo kun.V.Aliulis. Jis papasakojo apie nepriklausomos Lietuvos ir jos Bažnyčios problemas. Okupacijos metais religinė priespauda buvo griežtesnė už tautinę, todėl ir Bažnyčios pasipriešinimas buvo didelis. Pagrindinė spauda buvo beveik išimtinai katalikiška. Ji informavo ir užsienį apie padėtį Lietuvoje. Tautinė ir religinė rezistencija ėjo ranka rankon. Bažnyčia nesusikompromitavo Lietuvoje, kaip kai kuriuose kituose kraštuose, - iš priespaudos išėjo garbinga. 1988 metais atsikvėpta drąsiau. Kunigai įsijungė į Sąjūdį. Kardinolas Sladkevičius prabyla apie Nepriklausomybę anksčiau negu Sąjūdžio vadai. Atgavus Nepriklausomybę, Bažnyčios hierarchijos pozicija pasidarė nebe tokia ryški, nes už tautinę laisvę nebereikėjo daugiau kovoti. Rezistencijos žmonės norėjo, kad Bažnyčia liktų griežtai antikomunistinė. Tačiau hierarchija jautė, kad tokiu būdu gali būti užkirstas kelias žmonėms grįžti prie Dievo. Pagal visuotinės Bažnyčios principus hierarchija stengėsi palikti tikintiesiems politinę laisvę. Ragino, kad sąmoningi, sąžiningi lietuviai, ypač inteligentija, dalyvautų politikoje ir vykdytų krikščioniškus principus joje, bet neįsakinėjo tikintiesiems vienaip ar kitaip elgtis, balsuoti. Pasigirdo nepatenkintų balsų. Ir kai 1992 metais Sąjūdis pralaimėjo rinkimus, kai kas kaltino Bažnyčią, kam ji laiku neprabilo griežtai. Kaip, iš tikrųjų, Bažnyčia turėjo elgtis? Galima pasvarstyti. Bažnyčia turi žiūrėti savo pagrindinio tikslo - sielovados, žmogaus vedimo prie Dievo, gilinti žmonių tikėjimą, o šiuo metu Lietuvai svarbiausia - moralinis, dorinis atgimimas. Todėl Bažnyčia turi likti prie savo svarbiausios paskirties, nesiblaškydama pagal žmogiškus apskaičiavimus. Šimtmečių bėgyje nuolat iškyla valstybių ir Bažnyčios sąveikos problemos. Kartais Bažnyčia pasiremdavo valstybės galia savo pozicijai sutvirtinti. Ten, kur imperatoriai buvo kartu ir aukščiausi Bažnyčios viršininkai, krikščioniškas religingumas Bažnyčiose stipriai nukentėjo. Iš kitos pusės, ne kartą valstybės valdžia bandė pasikinkyti savo tarnybai Bažnyčias, religines bendrijas politinių tikslų siekimui. Iš tiesų, Bažnyčia ir valstybės valdžia turėtų bendradarbiauti, kiekviena išlaikydama savo savitumą: valstybė - žemiškųjų reikalų tvarkyme, Bažnyčia - žmogaus moraliniame ugdyme ir jo dvasios kėlime.

Meninę programą atliko Muncheno valstybiniame operos teatre dainuojantys lietuviai Violeta Urmanavičiūtė ir Gintaras Vyšniauskas, akompanuojant pianistei Vaidai Liucijai Kirvelytei, kuri šiuo metu tęsia studijas pianistų meistriškumo klasėje Muncheno aukštojoje muzikos mokykloje. Jie padainavo lietuvių liaudies dainų bei kitokių kūrinių. Nuotaikingą, aukšto lygio koncertą, nors ir kukliomis sąlygomis, užbaigė G.Vyšniauskas, kartu su visais dalyviais padainuodamas "Lietuva brangi".

Salzgitteris

Salzgitterio lietuvių apylinkė Lietuvos Nepriklausomybės minėjimą surengė vasario 5 d. Susirinko nemažai žmonių. Šventė pradėta šv.mišiomis šv.Juozapo bažnyčioje, kurias atnašavo kat.kunigas Bronius Kuculis iš Hamburgo ir ev.kun. Tamara Šmitienė iš Bad Zwischenahn. Kun. T.Šmitienės vyras pagrojo vargonais keletą giesmių, tad nuotaika buvo labai šventiška. Po mišių sekė kavutė. Paskui apylinkės pirm. R.Gasiūnas pasakė trumpą kalbą, skirtą šiai progai, p.Vilija Kumpienė paskaitė tinkamą eilėraštį, ir baigdami visi dalyviai sugiedojo Lietuvos himną.

Toliau sekė linksmas šokių vakaras, kuriam grojo lietuviška kapela, vadovaujama Romo Gasiūno: armonika - H.Kremsier, gitaristas Gintaras Gaueris ir bandonininkas Juozas Jankauskas iš Kasselio. Jis, eidamas jau 79 metus, dar nepaleidžia savo meno ir jaunystės. Šokių vakaras buvo linksmas.

Hamburgas

Šeštadienį, 1994m. vasario 26 d., Hamburgo lietuviai atšventė Vasario 16-osios šventę. Šv. Teresės bažnyčioje 16 val. kun. Kuculis atnašavo šv.mišias, o pamokslą pasakė evangelikų diakonas R.Baliulis. Skaitymus iš šv.Rašto skaitė E.Baliulienė. Vargonais grojo Vanda Mozūraitienė. Prieš mišių pabaigą meistriškai smuiku pagrojo Martynas Švėgžda - von Bekker. Bažnyčioje buvo susirinkę arti 150 asmenų. Renkamos aukos buvo skirtos Maltos ordino išlaikomoms "sriubos virtuvėms" Lietuvoje.

Minėjimą didžiojoje salėje, papuoštoje vėliavomis ir Vyčiu, atidarė ir svečius pasveikino T.Lipšienė. Buvo sugiedotas Lietuvos himnas. Paskaitą tema "Lietuvos ekonomikos problemos" skaitė Vilniaus universiteto Ekonomikos fakulteto Paslaugų ekonomikos katedros prof. dr. Algirdas Sausanavičius.

Į minėjimą buvo atvykę ir žodžiu pasveikino susirinkusius Latvių bendruomenės pirmininkas ir Lenkijos konsulas. Estai ir ukrainiečiai sveikino raštu.

Meninę dalį pradėjo Irena Labutienė, muzikologė, paskambindama J.S.Bacho ir F.Schuberto kūrinii. Bernardo Brazdžionio eilėraščius jautriai paskaitė V.Mozūraitienė, E.Baliulienė, Rasa Lukauskaitė. Gražu buvo matyti ir klausytis Laimos ir Rūtos Petrikaičių dueto dviem smuikais. Valio jaunimui! Minėjimo dalyvius savo sodriu balsu apstulbino Gintaras Liaugminas, operos solistas baritonas. Jis sudainavo arijų itališkai, o liaudies dainas lietuviškai, palydimas I.Labutienės. Solistas susilaukė gausių plojimų. (G. Liaugminas dainuoja Flensburgo operoje.)

Po programos veikė bufetas, paruoštas darbščių rankų, būtent A.Mašidlauskienės, E.Baliulienės, A.Biermann'ienės, talkinant V.Paulauskienei, N.Lesmanienei ir kitiems. Prie įėjimo aukas rinko D.Malinauskienė.

Stuttgarts

Kovo 6 d. Stuttgarte įvyko gražus lietuvių tautinės šventės paminėjimas. Šv.mišias kartu su kun. K.Senkum celebravo svečias iš Lietuvos, jaunas Deltuvos klebonas K.Gražulis. Jis tarė ir sveikinimo žodį. Savo pamoksle kun.K.Senkus atkreipė dėmesį į dvasinius-moralinius pavojus lietuvių tautai. Darniai skambėjo giedojimas. Jį pastiprino vargonėliai, kuriais grojo dr. R.Kabelis. Renginys buvo skirtas paminėti dviems didžiosioms mūsų valstybinėms šventėms: Vasario 16-ajai ir Kovo 11-ajai.

Po mišių, pertraukos metu atsigėrę kas kavos, kas alaus, susirinko visi į salę paklausyti svečio iš Miuncheno, žurnalisto ir radijo "Laisvoji Europa" korespondento Mykolo Drungos. Jį klausytojams pristatė Kęstutis Ivinskis, atidarydamas kultūrinę minėjimo dalį. M.Drunga savo paskaitoje gan plačiai apžvelgė situacijas, sąlygojusias abu įvykius : tiek Lietuvos Nepriklausomybės paskelbimą 1918 m., tiek jos atkūrimą 1990 m. Kaip politinių įvykių ašį, pranešėjas nušvietė partijų raidą ir rinkimines kovas Lietuvoje anais Nepriklausomybės laikais ir postkomunistiniu metu.

Po paskaitos meninę dalį, kuriai vadovavo dr.Ričardas Kabelis, atliko dvi jaunos muzikės: smuikininkė Rolanda Cechanauskaitė ir jos draugė iš Kinijos pianistė Ya Ou Xie. Jos nepaprastai meniškai išpildė įvairių tautų kompozitorių kūrinius.

Minėjimo dalyvius žodžiu ir raštu sveikino dvasiškiai, latvių, klaipėdiečių, vokiečių ir lenkų organizacijų atstovai. Iškilmingas minėjimas užbaigtas Lietuvos ir Vokietijos himnais.

Schwetzingenas

Vokietijos LB Schwetzingeno apylinkės visuotinis narių susirinkimas įvyko 1994 balandžio 10 Ketsche. Po katalikų pamaldų visi susirinko Gamtos draugų svetainėje. Atvyko 22 nariai ir 14 svečių. Pirmininkavo Algis Vitkus, sekretoriavo Vilius Kurcas. Pasveikintos dvi naujos narės. LB apylinkės valdyba ir Kontrolės komisija paprašytos sutiko dar vienerius metus eiti šias pareigas. Dabar LB apylinkės valdybą sudaro: pirmininkas Jonas Vitkus, sekretorius Jonas Stuknys bei išdininkas Vilius Kurcas. Kontrolieriai - Kazys Bendoraitis ir Helmutas Ruinies. Susirinkimas baigtas Lietuvos himnu.

Vokietijos lietuvių bendruomenės Tarybos sesija

Kovo Romuvos pilyje susirinko beveik visa VLB Taryba į metinį susirinkimą išklausti VLB valdybos pranešimo apie praeitų metų veiklą, išrinkti naują valdybą ir pakalbėti bei ką nors nuspręsti dėl bendruomenės ateities. Posėdį atidarė VLB Tarybos prezidiumo pirmininkė Marija Dambriūnaitė - Šmitienė. Pasikeisdami pirmininkavo ji, vicepirm. Petras Odinis ir sekretorius dr.Saulius Girnius.

Iš 15 Tarybos narių sesijoje dalyvavo 12. Tylos minute pagerbti mirusieji Bendruomenės nariai, jų tarpe buvęs ilgametis VLB pirmininkas a.a. Juozas Sabas.

Priėmus praeitų metų sesijos protokolą, pirmasis kalbėjo VLB valdybos pirmininkas Arminas Lipšys, trumpai apžvelgdamas praėjusių metų veiklą. Pirmiausia jis pažymėjo, kad narių skaičius beveik nepasikeitė. Jei dalis senesniųjų narių mirė, tai panašiai tiek įstojo naujų narių. Numatoma sudaryti naujus sąrašus, nes senieji gerokai nebetikslūs, ir daug laiškų grįžta atgal, nepasiekę adresato. Apylinkių pirmininkai ir patys bendruomenės nariai yra kviečiami pranešti apie adresų pakeitimus. Aptardamas bendruomenės parengimus, darbuotojų suvažiavimą bei Vasario 16-osios minėjimą, pirmininkas pažymėjo, kad jie buvo pasisekę, nors dalis apylinkės pirmininkų į darbuotojų suvažiavimą neatvyko, o atsiuntė pranešimus raštu.

Paskutiniaisiais metais susitikimų su aukštais Lietuvos valdžios ir vyriausybės atstovais neįvyko, tačiau draugiški santykiai yra išsivystę su Lietuvos Ambasada Vokietijoje bei jos ambasadoriumi.

Finansinė bendruomenės padėtis išlieka nepasikeitusi. Vokiečių federalinė vyriausybė iki šiol bendruomenę remia, nieko nepranešė apie kokius nors galimus pasikeitimus, tad lietuviai turi toliau dirbti, siekdami išlaikyti savo tautybę ir kultūrą ir tokiu būdu pateisinti paramos tikslingumą.

Kalbėdamas apie ryšius su Lietuva, pirmininkas pažymėjo, jog lietuviai šiuo metu dažniausia atlieka tarpininkų vaidmenį, padėdami vokiečių organizacijoms rasti globotinius Lietuvoje, patarnaudami jiems vertimais ir kt.

Pirmininkas pabrėžė, kad, nors Lietuva tapo laisva valstybe, nors bendruomenės tikslai yra pasikeitę, tatau nereikia jog bendruomenė būtų tapusi visai nereikalinga. Todėl būtina įjungti į ją naujai atvykusius lietuvius, kurie iki šiol jungiasi tik ten, kur stipresnių ir veiklesnių apylinkių sukurs juos įtraukia. Ateityje ir toliau numatoma panašiai dirbti, tik labiau prisitaikyti prie aktualios situacijos bendruomenėje ir Lietuvoje.

Dėl klaidos, kuri vakarykščiai buvo užtikta apyskaitoje, valdybos išdininko Antano Šiugždinio prašymu apyskaitos svarstymas buvo nukeltas į vėlesnį laiką. Buhalteriu viską pertikrinus, apyskaita buvo pateikta ir svarstoma. Pagal ją daugiausia išleista Europos lietuviškųjų studijų savaitei, Kultūros Instituto suvažiavimui ir leidiniui, Vasario 16-osios centriniam minėjimui, "Informacijų" leidimui, VLB darbuotojų suvažiavimui ir reikalų vedėjo algai. Kontrolės komisijos pranešimą perskaitė Eugenija Lucienė. Ši apyskaita ir balansas buvo priimti.

Garbės teismo pirmininkas Justinas Lukošius pranešė, jog garbės teismas darbo praeitais neturėjo, niekas nesipyko ir nesikreipė pagalbos.

Gimnazijos kuratorijos pranešimą pateikė gimnazijos direktorius Andrius Šmitas. Jis pareiškė jog taupymo vėjus Vokietijoje smarkiai palietė gimnazijos finansinę padėtį, o Europos Bendrija visai nutraukė paramą, kaip ir daugeliui rytų Europos emigrantų institucijų. Tokiu būdu parama sumažėjo, o dėl kylančių kainų išlaidos padidėjo. Lietuvos ambasadoriaus prof. Zenono Namavičiaus tarpininkavimu daroma žygių, kad tarpvalstybinėje sutartyje Vokietija išsipareigoję išlaikyti lietuvių gimnaziją, o Lietuva - vokiečių.

Gimnazijai remti fondo pranešimą pateikė fondo išdininkas Antanas Šiugždinis. Gimnazijos išlaikymui bei stipendijoms pereinamais metais surinkta virš 100.000 DM. Per 11 savo gyvavimo metų fondas surinko 1.118.000 DM. Kadangi Vokietijos lietuvių jaunimo sąjungos pirmininkė dėl ligos negalėjo atvykti, tai vietoj jos apie sąjungos veiklą kalbėjo Tomas Bartusevičius. VLJ sąjunga leidžia savo laikraštėlį "Kibirkštis" (išėjo 4 numeriai), rengia politinius seminarus, išrinko kandidatus į Pasaulio lietuvių jaunimo kongresą, kuris vyks šiais metais Lietuvoje ir Anglijoje, padėjo suruošti Pabaltiečių jaunimo suvažiavimą Bonnoje ir t.t.

Diskusijose kalbėta apie naujų narių pritraukimą į apylinkes ir apie tai, kaip pagyventi apylinkių veiklą. Yra pageidautina, kad čia seniau gyvenantieji lietuviai parodytų daugiau šilumos naujai atvykusiems, o pastarieji aktyviau jungtųsi prie esamų apylinkių ir daugiau rodytų iniciatyvos ne vien linksmojoje renginio dalyje.

J. Valiūnas paprašė paaiškinti, kodėl vietoje "Romuva" ant VLB valdybos ir gimnazijos voku rašoma "Lorscher Str. 1". Atsakyta, jog tai vokiečių pašto pageidavimas po pašto indeksų reformos.

Po diskusijų buvo renkami nauji organai. Į VLB valdybą išrinkti: Arminas Lipšys (pirmininkas), Vincas Bartusevičius (vicepirmininkas), Antanas Šiugždinis (išdininkas), Elena Tesnau (sekretorė) ir Andrius Šmitas (narys). Į Kontrolės komisiją išrinkti Eugenija Lucienė, Jonas Vitkus ir Vilius Lemkė. Garbės teismo pirmininke išrinkta Alina Grinienė, nariais dr. Vilius Lėnertas ir dr. Saulius Girmius.

Tarybos prezidiumo pirmininkė Marytė Šmitienė padėkojo buvusiai valdybai už atliktą darbą, palinkėjo naujai perrinktai valdybai sėkmingo darbo ateinančiais metais ir nenusiminti, jei nesiseka kalnų nuversti. Sesija baigta Lietuvos himnu.

VASARIO 16 GIMNAZIJOJE

Kaziuko mugė

Kaip kiekvienais metais, apie šv.Kazimierą, Vasario 16-osios gimnazijos skautai rengia Kaziuko mugę. Skautės kepa pyragaičius, verda kavą, mokiniai išstato savo rankdarbius, piešinius, organizuoja loteriją ir t.t.

Šiomet kovo 4 skautai ir ateitininkai su savo vėliavomis dalyvavo šv. mišiose Lietuvos ir Lietuvos jaunimo globėjo garbei. Sekmadienio mišios sausio 6 buvo taip pat iškilmingesnės nei visuomet. Jų metu ateitininkai skaitė apie šv.Kazimiero gyvenimą. O kovo 5 d. Aušros tuntas, vadovaujamas tuntininko Petro Veršelio, pakvietė į iškilmingą skautų sueigą ir mugę. Čia galima buvo pasivaišinti kava, pyragais, karštomis dešrelėmis, išbandyti laimę loterijoje, pasigrožėti rankdarbiais ir jų išgyti. Kaziuko mugėje lankėsi vietos lietuviai ir vokiečiai iš netoli esančios Odenwaldo gimnazijos.

Vasario 16 gimnazistai dalyvaus

Dainų ir šokių šventėje

Ateinančią vasarą liepos 6 - 10 Lietuvoje vyks Pasaulio lietuvių dainų šventė. Joje dalyvaus ir mūsų gimnazijos tautinių šokių grupė bei choras. Šiuo metu visi besiruošiantys dalyvauti įtemptai ruošiasi. Gimnazijos vadovybė labai dėkinga Lietuvos avialinijoms: LAL mielai padėjo gimnazijai, duodama papigintą grupinį skrydį į abi puses šokėjams, dainininkams ir jų vadovams. Mokiniai turės progos išgirsti kaimo dainininkų bei muzikantų Vilniaus senamiesčio šventiniuose renginiuose, galės susipažinti su įvairių folklorinių ansamblių repertuarų savitumais.

Atostogos Vasario 16 gimnazijoje :

Vasaros.....	liepos 3	-	rugpjūčio 28
Rudens.....	spalio 29	-	lapkričio 1
Kalėdų.....	gruodžio 18	-	sausio 8 (1995 m.)
Velykų.....	balandžio 8	-	balandžio 24
Vasaros	liepos 8	-	rugsėjo 9

A.a. Viliaus Gaigalaičio ir jo žmonos palaikai grįžo į Lietuvą

Š.m. kovo 21 dieną Baden-Württembergo miesto Brettano kapinių koplyčioje buvo iškilmingai atsisveikinta su didžio Mažosios Lietuvos veikėjo kun. Viliaus Gaigalaičio ir jo žmonos Marijos palaikais. Juos palydėti susirinko jų giminės, grupė Vokietijos lietuvių, vietos valdžios atstovai. Taipgi dalyvavo iš Lietuvos atvykę palaikų parsivežti kun.L.Fetingis, Mažosios Lietuvos kultūros draugijos pirmininkas Viktoras Petraitis ir kiti.

Maldas skaitė vokiškai ev. kunigas Liudvikas Fetingis. Savo pamoksle jis kalbėjo apie tai, kad mirusioji pora išdalino savo širdis ne tik savo artimiesiems, bet visam Klaipėdos kraštui,

jaunimo organizacijoms, labdarybės įstaigoms, evangelikų-liuteronų bažnyčiai Lietuvoje. "Visur, kur kun. Gaigalaitis sėjo tikėjimą, jis tebėra gyvas mūsų širdyse", - kalbėjo kun. Fetingis. - Jo ir jo žmonos darbai tebėra gyvi. Jie abu gyvi ne tik mūsų širdyse, bet ir pas Viešpatį. Nes jie abu savo gyvenime ir darbuose buvo kartu su Jėzumi iš Nazareto.

Vietos vokiečių evangelikų dekanas M.Toball šiai progai pasirinko evangelijos žodžius: "Priimkite vienas kitą taip, kaip Kristus jus priėmė." Jis sakė, kad prof. Gaigalaitis, gimęs ir užaugęs pasienio krašte, kur kartu gyveno skirtingų tautybių ir religijų žmonės, pasirinko uždavinį globoti tuos, kuriems ne taip gerai ėjosi. Užaugęs Klaipėdos krašte, gelbėjo lietuviams vystyti savo kultūrą, išlaikyti savitumą. Bet globojo ir vokiečius, kurių teises radikalūs lietuviai, prijungus Klaipėdos kraštą prie Lietuvos, norėjo paneigti. Dėl tos priežasties prof.Gaigalaitis net buvo pavadintas germanizatoriumi.

Lietuviškai meldėsi Vokietijos lietuvių evangelikų-liuteronų kun.Tamara Šmitienė. Lietuviškai nuskambėjo "Tėve mūsų" priešais karstus su palaikais, papuoštus gėlėmis ir tautinės trispalvės kaspinais. Iš nuotraukų į mus žvelgė pora, tiek daug nuveikusi Lietuvai ir testamente prašiusi sugrąžinti juos į tą mylimą žemę, kai tik ji taps laisva.

Atsisveikinimo žodį tarė ir Bretteno miesto burmistras P.Metzger. Jis pasidžiaugė, kad Lietuva tapo laisva ir gali pasiimti savo brangių žmonių palaikus. Jis palinkėjo, kad lietuvių tauta nuo šiol visuomet galėtų džiaugtis laisve ir taika.

Vokietijos lietuvių bendruomenės pirmininkas Arminas Lipšys atsisveikindamas sakė, jog Viliaus Gaigalaičio asmenybė buvo Dievo dovana Klaipėdos kraštui ir Lietuvai, ir reikia tikėtis, kad su jo palaikais į Lietuvą grįš ir jo artimo meilės, humaniškumo ir tolerancijos dvasia.

Po maldų, atsisveikinimo žodžių ir giesmių gėlėmis papuošti karstai su mirusiųjų palaikais buvo palydėti į automobilį. Visi susirinkusieji buvo pakviesti pietų. Kun. Fr. Skėriui sunkiai susirgus, a.a. prof. Viliaus Gaigalaičio brolio Valterio vaikaitė Christa Adams užbaigė jo pradėtą darbą: velionio testamente išreikšto noro - grįžti į laisvą Lietuvą - išpildymą. Prie stalo buvo perskaitytos Lietuvos Ambasadoriaus prof.Z.Namavičiaus ir Vokiečių-pabaltiečių parlamentarų grupės pirmininko barono von Stetteno telegramos.

A.a. Vilius Gaigalaitis buvo gimęs 1870 m. rugsėjo 27 Naujininkuose Ragainės apskrityje lietuvių evangeliko-liuteronų ūkininko šeimoje. Lankė kaimo mokyklą Šukiuose, konfirmacijos pamokas - Vilkiškiuose, privačias pamokas pas kunigą Pipirą Klaipėdoje, vokiškas gimnazijas Klaipėdoje ir Tilžėje. Tilžėje išlaikė brandos egzaminus ir studijavo teologiją, filosofiją bei indogermanistiką Karaliaučiaus bei Berlyno universitetuose.

1900 Karaliaučiuje išventintas kunigu, dirbo pastoracinį darbą Ramučių, vėliau Priekulės ir paskiausiai Katyčių evangelikų parapijose. Tuo pačiu buvo ir mokyklų inspektoriumi. Įkūrė labdaros ir švietimo organizaciją "Sandora" ir leido lietuvišką laikraštį "Pagalba".

Išrinktas 1903, 1908 ir 1913 metais deputatu į Prūsijos landtagą Berlyne, kovojo už lietuvių kalbos ir lietuvių mažumos teises, rūpinosi kelių, kanalų statyba, o ypatingai socialine politika.

1911 metais Frankfurte prie Maino vedė Mariją Dietze, Chemijos pramonės bendrovės generalinio direktoriaus Hermano Dietze dukterį, su kuria netrukus grįžo į Priekulę. Ponia Marija Gaigalaitienė stropiai mokėsi lietuvių kalbos ir padėjo vyrui visuose darbuose: sielovados ir socialinėje veikloje, moterų ir vaikų pastoracijoje, įkūrė liaudies meno skyrių bei knygyną "Sandora", organizavo Prūsų Lietuvos meno pristatymą parodose. Savo didelį kraitį (virš 100.000 aukso markių) sunaudojo karitatyviniams projektams įgyvendinti.

1913 birželio 16 prof. Vilius Gaigalaitis buvo priimtas Prūsijos imperatoriaus ir karaliaus Berlyne. Pirmojo pasaulinio karo metais pasižymėjo pagalba belaisviams, kurią jis organizavo su Švedijos Raudonojo Kryžiaus pagalba, o taip pat laiškais vedė sielovados darbą tarp Prūsijos lietuvių kareivių, patekusių į frontą.

Vokietijai pralaimėjus ir Klaipėdos kraštui prisijungus prie Lietuvos, kun. Gaigalaitis 1920 metais buvo išrinktas nariu į Lietuvos Valstybės Tarybą ir kaip ekspertas Klaipėdos krašto klausimu buvo pasiūstas į Londoną bei Paryžių. 1923 dirbo Klaipėdos direktorijoje atsakinguoju referentu mokyklų ir bažnyčių reikalais. Šį darbą dirbdamas, siekė visokeriopos santarvės, harmoningų santykių tarp lietuvių ir vokiečių.

Kun. Gaigalaitis įkūrė pirmąją lietuvišką gimnaziją Klaipėdoje, Klaipėdos krašto lietuviškųjų mokyklų draugiją, Klaipėdos krašto muziejų draugiją. Jo namuose, Palangos gatvėje, rinkosi įvairios draugijos: "Sandora", "Moterų pagalba", "Jaunųjų Sandora". Čia buvo įsikūrusi ir biblioteka bei knygynas. "Sandora" turėjo savo filialus bei prieglaudą, remiamas Gaigalaičių šeimos lėšomis, ir už Klaipėdos ribų.

1925 metais Lietuvos Evangelikų-liuteronų bažnyčios Sinodo išrinktas Konsistorijos prezidentu, kun. Gaigalaitis stengėsi vienijančiai ir sutaikinančiai paveikti kai kurias didžiosios Lietuvos parapijas. Tuo pačiu metu buvo pakviestas dirbti profesorium Kauno Vytauto Didžiojo universitete evangelikų teologijos fakultete. Rygos universitetas suteikė jam Garbės daktaro laipsnį. Tuo laikotarpiu jis parašė veikalą "Lietuvos evangelikų-liuteronų bažnyčia, jos kovos ir vargai 1925-1929 metų laikotarpyje".

1939 metais vokiečiams užėmus Klaipėdą, Gaigalaičiai pasitraukė į Lietuvą, o 1941 metais - į Vokietiją, kur apsigyveno pas žmonos gimines Bretteno mieste. Ten ir mirė, vos sulaukęs karo pabaigos, 1945 m. lapkričio 30. Jo žmona mirė ten pat 1965 m. rugpjūčio 2.

Savo veikla ir raštais kun. Vilius Gaigalaitis buvo didis lietuvis, krikščionis evangelikas, visuomenininkas ir kultūrininkas, skleidžiąs visur artimo meilę, savitarpio supratimą ir toleranciją. Tuo jis iškilio virš daugelio veikėjų. Todėl nenuostabu, kad jis panorą po mirties sugrįžti į tą žemę, kurios vaikams diegė tai, kas geriausia žmoguje gali būti, kas ir šiandien Lietuvai taip reikalinga.

MIRUSIEJI

Rudolf HABERMAS mirė 1994 sausio 22 d. Palaidotas sausio 26 Eppelheimo (Heidelberg) kapinėse, dalyvaujant būreliui giminių, kaimynų, buvusių bendradarbių ir lietuvių. Velionis buvo gimęs 1932 kovo 23 Raseinių apskrityje. 1940 metais, kaip dauguma vokiečių kilmės piliečių, repatriavo į Vokietiją. Po karo, 1949 metais, įstojo į amerikiečių armijos darbo dalinius. 1958 išėjęs iš 8591 lietuvių pionierių kuopos Schwetzingene, kurioje dirbo nuo 1951 metų, tarnavo Heidelbergo savivaldybėje iki pasitraukimo į poilsį. Tačiau netrukus liga palaužė šį gero būdo, visad linksmą, draugišką žmogų.

Marianne BRASSAT-Marijona Brazaitienė, sunkiai ir ilgai sirgusi, slaugyta prieglaudoje Winterlingen, ši pasaulį apleido 1993 gruodžio 24 d. Palaidota tuoj po Kalėdų Albstadt - Ebingene, kur gyveno nuo 1972 m. Buvo gimusi 1914 vasario 14 Prienuose, Suvalkijoje. Su savo vyru Augustu ir šeima 1972 m. persikėlė į Vokietiją ir apsigyveno Ebingene. Užaugino šešis vaikus.

Eduardas VORONECKAS, VLB Romuvos apylinkės narys, mirė š.m. balandžio 8 Mannheime. Jo kūnas sudegintas, urna su pelenais nuvežta į Baltijos jūrą ir atiduota bangoms.

Velionis buvo gimęs 1924 sausio 9 Radvilišky. Augo Klaipėdoje, pamilo jūrą ir tapo jūrininku Lietuvos laivyne. Jūreivio dienos baigėsi 1940 metais, kai sovietai okupavo Lietuvą ir pasigrobė laivus. Vokiečių okupacijos laiku tarnavo pas juos vertėju. Į Vokietiją atvyko 1944 m. Po karo tarnavo amerikiečių armijos darbo daliniuose lietuvių kuopose. Laimėjęs stambią sumą loterijoje, iš darbo pasitraukė. Pasistatė gražų vasarnamį saulėtame Ispanijos kurorte Comarugoje prie Viduržemio jūros tarp Barselonos ir Taragonos. 1957 vedė vokietaitę Ingę, su kuria susilaukė penkių vaikų. 1969 vasarnamį pardavė ir su šeima persikėlė į Weinheimą, kur išgyveno iki mirties. Pirkto ir uoliai skaitė lietuvišką spaudą, kurios rinkinius paliko Lietuvių kultūros institutui. Domėjosi ypač jūrininkyste. Mokėjo daug kalbų. Daug keliavo. Dalyvavo beveik visose Europos lietuviškųjų studijų savaitėse. Liko našlė Ingė, dukros Natalija bei Regina ir sūnūs Aduardas, Aleksandras bei Andrius.

Gauta paminėti

ANNABERGO LAPELIS Nr.1 (24) 1993. Metraštinis apie Lietuvą ir vokiečių-lietuvių santykius. Redaguoja Arthur Hermann, Annemarie Lepa ir Herbert Lepa. Viršelis - Ievos Labutytės. Spausdinta Manneime. 146 psl. Kaina: 20 DM. Turinys suskirstytas į 5 skyrius. Ilgiausias I skyrius - vokiečių-lietuvių santykiai (7 straipsniai); II skyrius - Klaipėdos kraštas (3 straipsniai); III skyrius - Lietuva šiandien (1 straipsnis); IV skyrius - kultūra (2 straipsniai ir 3 eilėraščiai) ir V skyrius - įvairus. Tik du straipsniai ir trys eilėraščiai parašyti lietuvių kalba.

Kodėl beveik visas leidinys išspausdintas vokiškai, nors dauguma autorių galėjo rašyti ir lietuviškai, randame paaiškinimą įvade. Vokietijoje, lietuvių skaičiumu, gyvena apie pusė milijono žmonių, turinčių kokį nors ryšį su lietuvių kultūra ar kalba. Tai lietuviai išeiviai, Lietuvos vokiečiai, klaipėdiečiai, ankstyvesnieji Šiaurės-Rytų Prūsijos gyventojai ir Lietuva besidomintys mokslininkai. Bet ir kitos grupės turistiniais ar ūkiniais sumetimais stengiasi įtraukti Lietuvą į savo akiratį. Jiems iki šiol trūksta žurnalo vokiečių kalba. Šio metraščio pasirodymu redakcija norėtų šią spragą sumažinti, nors visiškai užraukti tikriausiai neįstengs.

Toliau sakoma, jog iki šiol leistas Annabergo lapelis įsilieja į Annabergo metraštį, kuris pirmiausia skiriamas nagrinėti įvairiems vokiečių-lietuvių santykiams dabar ir praeityje bei naujoms paskatoms kelti.

PASAULIO LIETUVIS, mėnesinis, gausiai iliustruotas žurnalas, laukia naujų skaitytojų. Dabartiniai skaitytojai jį taip apibūdina: - Labai įdomus leidinys. Daug naujų, įdomių žinių iš Lietuvos ir kitur. Kiekviename numeryje, skiltyje "Švietimas ir auklėjimas", M.Šmitienė rašo apie įvykius Vasario 16 gimnazijoje, iliustruodama nuotraukomis.

Žurnalą leidžia Pasaulio lietuvių bendruomenės valdyba. Redaguoja jos pirmininkas Bronius Nainys: 7 Glenview Lane, Lemont, IL 60439, USA. Administruoja Baniutė Kronienė: 6428 Ridge Rd., Clarendon Hills, IL 60514, USA. Metinė prenumerata - 20 US\$. Oro paštu - 40 US\$.

VOKIEČIŲ-LIETUVIŲ KALBŲ ŽODYNAS, 2 tomai po 600 psl., išleistas Vilniuje "Mokslo" leidyklos. Šį plačios apimties žodyną galite už 30 DM įsigyti Lietuvių bendruomenės būstinėje Hüttenfelde arba užsisakyti paštu.

Kvietimas

Lietuvos respublikos Kultūros ir švietimo ministerijos Ryšių su tautiečiais skyrius širdingai kviečia išeivijos lietuvių bendruomenių vaikus į vasaros stovyklą "Atgaja" Lietuvoje.

Stovykloje bus dvi pamainos: pirma - nuo liepos 11 iki 30 dienos, antra - nuo rugpjūčio 3 iki 22 dienos.

Stovykloje numatoma kultūrinė, pažintinė, mokomoji programa. Pilnas stovyklos turinys bus pateiktas gegužės mėnesį.

Vaikų išlaikymas Lietuvoje nemokamas. Aukos mielai laukiamos. Kelionę prašoma apsimokėti patiems. Kilus klausimams, prašoma kreiptis į R. Vikšraitį, tel. 00370-2-741610, arba į R. Gaidilionį, tel. 00370-2-220959, 613092.

INFORMACIJOMS leisti aukojo:

Petras S. Odinis iš Monheimo 261,-- DM

Dr. Saulius Girnius iš Müncheno 250,-- DM

Dr. Vilius Lėnertas iš Stegeno 220,-- DM

Paulius Lokys iš Darmstadto 100,-- DM

Jeronimas Jarumbavičius iš Mannheimo 50,-- DM

Zigmas Vencius iš Heidesheimo 38,-- DM

Martin Müller iš Backnango 15,-- DM

Ačiū.

Pagalba Lietuvai

Paskutinį sąrašą aukotojų, jautriai atsiliepusių į prašymą paremti Lietuvą, paskelbėme INFORMACIJOSE Nr.1 (kovas). Vėliau aukojo Paulius Lokys iš Darmstadto 300,-- DM. Už auką nuoširdžiai dėkojame. Aukos nurašomos nuo mokesčių. Ir toliau prašome jas siųsti į sąskaitą: "Hilfe für Litauen" Volksbank Kreis Bergstraße Konto Nr. 8.9516.08, BLZ 509 914 00, 68623 Lampertheim

Numatomi renginiai

Gegužės 6 - 8 ----- Vokietijos lietuvių jaunimo suvažiavimas Bonnoje Annaberge.
Visas lietuvių jaunimas kviečiamas dalyvauti.

Gegužės 8 ----- Motinos dienos minėjimas Romuvoje.

Gegužės 8 d., 14 val.—visuotinis LABDAROS susirinkimas Romuvos pilyje, gimnazijos bibliotekoje.

Litauische Volksgemeinschaft, Lorscherstr.1, 68623 Lampertheim. Tel.06256-322 Fax 1641. Bankverbindung: Deutsche Bank Weinheim, Konto-Nr. 5817978, BLZ 670 700 10

Vasario 16-osios gimnazija širdingai kviečia Jus,
Jūsų draugus ir artimuosius į

JONINES

Hüttenfelde, Romuvos parke, š.m. birželio 25 d.

Čia bus galima pavalgyti ir išgerti, pašokti
ir padainuoti, su seniai matytu pažįstamu
pasikalbėti.
Gimnazistai yra paruošę programą. Programa
prasidės 16.00 val.
Be to, stovim eilėje prie gerų orų užsakymo.

Rengėjai

ALP 1798

